

[H. C. Toff.]

lingsområde, et udvalg, der blev nedsat på initiativ af det konservative folkeparti.

Ministeren nævner, at der i forslaget bemærkninger står, at det er på grundlag af resultatet af dette udvalgs arbejde, vi har fremsat vort forslag, og ministeren mente ikke, at der var et virkeligt grundlag i udvalgsbetænkningen derfor. Jeg vil da gerne her sige, at i udvalgsbetænkningen står der i alt fald, at der er intet til hinder for at udflytte den kgl. grønlandske handel; der er ikke noget, der hindrer dens funktionsdygtighed; der er ikke noget, der egentlig taler imod det; man kan lige så godt anbringe den kgl. grønlandske handel i en stor provinshavn som i hovedstadsområdet, og det var det, der var grundlaget for vor betragtning, idet vi ud fra et egnsudviklingssynspunkt ønskede at placere en statsvirksomhed uden for hovedstaden, flytte en statsvirksomhed fra hovedstadsområdet til et egnsudviklingsområde.

Jeg er selvfølgelig også bekendt med, at der i udvalgsbetænkningen er fremført en lang række betragtninger om besejlingsforhold og arbejdskraftproblemer og kapacitet, men der er en ting, som jeg i særlig grad har hæftet mig ved, og som efter min mening viser, at det er det rette tidspunkt, forslaget fremsættes på, nemlig at man konstaterer, at selv med de mindre udvidelser af pakhuskapaciteten, der foregår i disse år, vil man ikke kunne forøge den samlede kapacitet med mere end 50 pct., og det er ikke tilstrækkeligt længere end til 1970. Det kan man læse i betænkningen, og derfor finder vi, at det er det rette tidspunkt nu at rejse spørgsmålet her i folketinget og stille forslag om at udflytte den kgl. grønlandske handel, og vi gør det navnlig ud fra vort ønske om at stimulere et egnsudviklingsområde med en statsvirksomhed.

Jeg vil gerne her sige, at de betænkneligheder, der fra udvalget er givet udtryk for vedrørende besejlingsforholdene f. eks. i Hanstholm, vil jeg selvfølgelig også gerne have undersøgt nærmere under udvalgsarbejdet. Det samme gælder spørgsmålet om arbejdskraften, som ministeren var inde på, idet ministeren gav udtryk for, at der ikke i Frederikshavn og ej heller i Hanstholm ville være tilstrækkeligt med havnearbejdere at tilkalde ved spidsbelastninger. Herom gør

man i betænkningen opmærksom på, at hvis det vil være muligt at anvende pakhusarbejdere, der har stadigt arbejde ved den kgl. grønlandske handels virksomhed, som havnearbejdere, ville man lettere kunne løse problemet. Det er altså her et spørgsmål, hvorvidt faggrænser hindrer, at man af denne grund kan få tilstrækkeligt med arbejdskraft. Jeg vil altså gerne have belyst under udvalgsarbejdet, om det ikke vil være muligt at anvende pakhusarbejdere til det egentlige havnearbejde.

Ministeren er jo betænkelig ved de store midler, der skal anvendes, de ca. 40 mill. kr. over for de ca. 20 mill. kr., som Handelens nuværende plads efter vurderingen skulle være værd. Man siger dog i betænkningen, at man mener, denne vurdering er for lav, således at forskellen ikke er 20 mill. kr., men må være noget mindre. Men jeg vil sige til ministeren, at når man vurderer sagen rent økonomisk, må man også tage andre ting i betragtning. Der tales her i folketinget fra næsten alle partiers side om, at der skal være en anden byrdefordeling mellem stat og kommune, og jeg vil gerne sige, at de egne, jeg har tænkt på i forbindelse med forslaget, er områder, der trænger til egnsudvikling; det vil med andre ord sige, at hvis disse områder ikke får en stimulans af en eller anden art, skal de formentlig have ret betydelige bloktilskud. Men ved at flytte en statsvirksomhed til et sådant område vil disse bloktilskud fra staten jo blive formindsket. Vi må også erindre os, at jo stærkere presset bliver på hovedstadsområdet, des dyrere bliver det på en lang række områder at administrere og investere herinde, hvor det efter min opfattelse kan gøres langt billigere uden for hovedstadsområdet og navnlig i egnsudviklingsområder.

Jeg forstod på ministeren, at hans tale ikke var en afvisning af forslaget. Ministeren erkendte, at det virkelig var et egnsudviklingsmål at flytte en sådan statsvirksomhed, og jeg forstod også, at man ikke fra den kgl. grønlandske handel havde indvendinger imod at blive placeret uden for hovedstadsområdet i en anden del af landet, ved en jysk havn. Jeg håber derfor at vi under udvalgsarbejdet kan nå frem til et positivt resultat, således at man kan sige, at der nu virkelig sker noget.